

3 Rajadurai

ஆத்ம³ ஜோதி.

ஆருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை.

சோதி 1. ❧ சர்வதாரிஸ்ர தைம் ❧ சுடர் 3.

ஆத்ம ஜோதி. பொருளடக்கம்.

விஷயம்	பக்கம்
1 வள்ளலார் துதி	53
2 ஜோதி தோத்திரம்	54
3 சமரச சத்தசன்மார்க்கம்	55
4 அநுப்பிரகாச வள்ளலார்.....போதனை	61
5 ஜாதிமதப் போர் ஒழிக	62
6 வேதாந்தமும் மாயையும்	63
7 பத்தர்களைத்தூற்றும் பதர்கள்	65
8 அருட்பார்வை	67
9 சுத்தானந்தர் கடிதம்	69
10 ஆத்மஜோதி	70
11 ஆத்மசக்தி பொங்க வேண்டும்	73
12 உனக்கு வேண்டுவது யாது?	74
13 நெஞ்சமே கேள்	77
14 பிரார்த்தனையின் மந்தத்துவம்	78
15 பாதம் பணிவோமடி	79
16 வெள்ளியெழுச்சி	80
17 ஸ்ரீரமண தேசிகன் றுணை	81
18 சமரச சன்மார்க்க வாசிகசாலை	82
19 செப்தித்திரட்டு	84

சந்தா விபரம்:

ஒருவருடம் ரூ. 3-00, ஆயுள் சந்தா ரூ. 75-00,
தனிப்பிரதி சதம் 30.

ஆத்மஜோதி சம்பந்தமான சகல விஷயங்களுக்கும் பின்வரும்
விலாசத்திற்குக் கடிதமெழுதுக

டா. முத்தையா,

79/6, டொலன்பாகே ரோட், நாவலப்பிட்டி, (இலங்கை)

கௌரவ ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரன்,
பதிப்பாசிரியர் டா முத்தையா, 79/6, டொலன்பாகேரோட், நாவலப்பிட்டி,
நாவலப்பிட்டி, 'சரவண' அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பித்தது.

14-1-49 2000-ம் பிரதிகள்.

ஆத்ம ஜோதி.

அருட்சபை நடம்புரி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தெருட்பெருஞ் சீர்சொலத் திகழ்வ சித்தியே.

—இராமலிங்கசுவாமிகள்

ஜோதி 1

சர்வதாரிஸ்ரூ லைதீ.

சுடர் 3

வள்ளலார் துதி.

உலகந் தழைக்க வந்துதித்த
வருவே வருக வோதாதே
உற்ற கலை ளனைத்தினையு
முணர்ந்தோய் வருக வொன்றிர்
ண்டற்
றிலகும் பரமா னந்தசுக
இயல்பே வருக விம்பர்தமை
இறவாக் கதியி லேற்றுகின்ற
விறையே வருக வென்போல்வார்

கலகந் தவிர்த்துக் கதியளிக்குங்
கண்ணே வருக கண்ணிறைந்த
களிப்பே களிப்பி லுறுகின்ற
கரியே வருக கலைமதிதோய்

வலகஞ் செறிந்த வடற்பதியின்
வாழ்வே வருக இராமலிங்க
வள்ள லெனுமோர் மாணிக்க
மணியே வருக வருகவே

—ஆர் பக்தன்

ஜோதி தோத்திரம்.

—:—:—

சங்கராபரணம்]

[அடதாளம்

பல்வலி

சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி—சிவ
சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி
சிவசிவ சிவசிவ ஜோதி.

சரணங்கள்

தன்னிக ரில்லதோர் ஜோதி—சுத்த
சன்மார்க்க சங்கந் தழுவி ய ஜோதி
என்னுள் நிறைந்த மெய் ஜோதி—என்னை
ஈன்றைந்தொழில் செய்யென் றேவிய ஜோதி
—சிவசிவ
ஏகாந்த மாகிய ஜோதி—என்னுள்
என்றும் பிரியாதிருக்கின்ற ஜோதி
சாகா வரந்தந்த ஜோதி—என்னைத்
தானுக்கிக் கொண்டதோர் சத்தியஜோதி.—சிவசிவ
சுத்த சிவமய ஜோதி—என்னை
ஜோதி மணிமுடி சூட்டிய ஜோதி
சத்திய மாம்பெருஞ் ஜோதி—நானே
தானாகி யாளத் தயவுசெய் ஜோதி. —சிவசிவ
—இராமலிங்கசுவாமிகள்.

சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்.

இன்று உலகின் எத்திசையை நோக்கினாலும் அங்கே அரசியற்
கிளர்ச்சிகளையும், சமூகக்கொந்தளிப்புகளையும், பொருளாதாரப்பிர
ச்சனைகளையும் காண்கின்றோம். இந்த மூன்று துறைகளிலும், சம
உரிமை, சமத்துவம், பொதுவுடைமை என்ற பேச்சுக்களையே கேட்
கின்றோம். காலதேவிவேண்டி நிற்கும் ஓர் பெரிய மாற்றத்தின் அறி
குறிகளே இவையெல்லாம். தன்னல மென்ற அடிப்படையில் கட்
டப்பட்டிருந்த தனியுடைமைக் கொள்கையைப் போக்கிப் பொது
வுடைமை உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டதாக ரூஷ்யா பெருமை
பாராட்டுகின்றது. தன் புதுக்கொள்கை உலகெங்கும் பரவவேண்டு
மென்றும் அரும்பாடு படுகிறது. இந்தப்புரட்சியானது அறப்புரட்
டியாயில்லாது மூர்க்கப்புரட்சியா யிருப்பதினாலேயே சமாதானக்
குறைவு எங்கும் இன்று பரந்துள்ளது. தன்னையடக்கி யாளப்பழகு
முன் தரணி முழுவதையும் ஆளவேண்டும், தன்னை யறியமுன்
பின்னையெல்லாவற்றையும் அறிய வேண்டும், தன்னுள் அமைதி
காணுமுன் புறத்தே அமைதியை நிறுவவேண்டும் என்று மார்பு
தட்டி நிற்கும் ஆணவச்செருக்குற்ற அரசியல் தலைவர்களே நாம்
காணும் மூர்க்கப் புரட்சிக்கு முக்கிய காரணராவர். மூர்க்கம் மூர்க்
கத்தையே வளர்த்து இறுதியில் போரில் முடியுமென்பதை இரண்டு
அகோர உலகயுத்தங்கள் நடந்தும் அவர்கள் இன்னும் உணரவில்லை.

உலகில் உண்மையான, நிரந்தரமான, சமத்துவமும், சகோதர
த்துவமும், சமாதானமும் நிலவவேண்டுமெனில், உலகில் இன்று
ள்ள சமயங்கள் மூலம் ஆன்மநேய ஒருமை உணர்ச்சி பரவவேண்
டும். நாம் இங்கு கருதுவது தெய்வீகக்கலப்புள்ள சமுதாய
வாழ்க்கையையே. இதற்கு முதல் வேண்டப்படுவது எந்த ஒரு சம
யத்தையும் 'பொய்' எனத்தள்ளாத மனப்பான்மை. உலகில் யாம்
இன்று காணும் முக்கிய மதங்களெல்லாம் அன்பையே போதிக்கி
ன்றன, ஒழுக்கத்தையே வற்புறுத்துகின்றன, மெய்ப்பொருளாகிய
கடவுளொன்றையே போற்றுகின்றன. எனவே, மெய்ச்சமயம்,
பொய்ச்சமயம் என்ற பிரிவு வருவதற்கு இடமேயில்லை. ஒரு மதத்
தின் பேரால், அந்த மதபோதனைகளையே உண்மையில் அனுட்டிக்
காத மூடர்கள் சிலர் செய்யும் தீயசெயல்களுக்காக, அந்த மதத்

தையே வெறுத்தல் முறையாகாது. மதம் வேறு மதவெறி வேறாகும். இறைவனை அனுபூதியில் பெறும் இடம் எல்லா மதங்களையும் கடந்த, எல்லாமதத்தினர்க்கும் பொதுவான ஓர் இடமாகும். அன்பு, சமரசம், சீவகாருண்யம் மூன்றையும் சமய வாழ்க்கையில் பேணிவாழ்வோர் எல்லாரும், எந்தச்சமயத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பினும், இந்தப்பொதுவிடத்தில் சந்திக்கவே செய்வர். அங்கே தான் சத்மார்க்கம் ஆரம்பிக்கின்றது. சத்மார்க்கமும் சன்மார்க்கமும் ஒன்றே. சத்-கடவுள் (உண்மைப்பொருள்) மார்க்கம்-அவரை அடையும் நெறி. சமரசம் இல்லாவிடத்தில் இதுதோன்றவே மாட்டாது. ஆகையால் சமரசத்தின் மேன்மையைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

ஒவ்வொரு உயிரும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததென்பதே சமரசத்தின் அடிப்படையான கருத்தாகும். ஒருமனிதனுக்கும் மற்றொரு மனிதனுக்குமுள்ள வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் அவர்களது தெய்வத்தன்மையாம் பொதுச் சூரிய ஒளியைக் காணவொட்டாது மறைத்து நிற்கும் அறியாமையாம் மேகங்களின் அடர்த்தி வேறுபாடேயாம். இந்த அறியாமையைப் போக்கி மனிதனிடத்து அடங்கியுள்ள தெய்வத்தன்மையை வெளிப்படச்செய்தலே சமயத்தின் தொண்டாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆன்மாவாதலின் பிறரை ஆன்மாக்களாகக் கருதி, அதற்கேற்றவாறு பிறரிடம் நடந்துகொள்ளப் பழகுதல் ஒவ்வொருவர்க்குங் கடமையாகும். ஆன்மாவிடத்து ஆண் பெண் வித்தியாசமில்லாதிருப்பதுபோலவே, சாதீமத வித்தியாசமோ, வேறு எவ்வித குறைபாடோ இருக்க முடியாது. உலகிலுள்ள எல்லாச்சமய வேதங்கட்கும் சம்மதமான உண்மை இது. ஆகையால், புறவாழ்வில் காணப்படும் வேற்றுமைகளையெல்லாம் ஒழித்தற்கும், சமரசக்காட்சியைப் பெறுதற்குரிய முறைகளைப் போதிப்பதற்கும் ஒவ்வொருமதமும் முயலவேண்டும். ஒருமதத்தின் பெருமை அது போதிக்கும் உண்மைகளை அனுட்டானத்தில் விளக்கும் மெய்ப்படியார்களைப் பொறுத்திருக்கிறதேயன்றி வெறும் சனத்தொகையில்லல்,

இந்துமதத்தின் சிறப்புக்குணங்களுள் முக்கியமானது சமரசம். 'ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹுதாவதந்தி' என்கிறது வடமொழி வேதம். அதாவது, உள்ளது ஒன்று, அதனை மெய்யுணர்ந்தவர்

பல்வாறாகப் பேசுவர். 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்கிறது தென்மொழி வேதம். 'யாதும் ஊரே யாவருங்கேளிர்' என்பது பழந்தமிழ் வாக்கு. வேதஉபநிடத சாரங்களில் தோய்ந்த உள்ளங்களிலிருந்து தீருவாசகம், தேவாரம், திருவாய்மொழிகள் எவ்வாவற்றிலும் இக்கொள்கையைப் பரக்கக்காணலாம். 'விரிவிலா அறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்து, எரிவினற் சொன்னாரேனும் எம்பிராந்தேற்றதாகும்' என்கிறார் அப்பர். 'அவரவர் தமதமது அறிவு அறிவகைவகை, அவரவர் இறைபவர் என அடி அடைவர்கள், அவரவர் இறைபவர் குறைவிலர், இவையவர், அவரவர் விதிவழி அடைய நின்றனரே' என்கிறார் நம்மாழ்வார். பின்னாலில் சைவ-வைஷ்ணவச் சண்டையைக் கண்ணுற்ற கவிச்சுக்ரவர்த்தியாம் கம்பர் 'அரணதிகன் உலகளந்த அரியதிகன் என்று ரைக்கும் அறிவிலோர்க்குப், பரகதி சென்றடைவரிய பரிசேபோல்' என்று சாட்டை கொடுத்தள்ளார். 'எங்கள் தெய்வம் உங்கள் தெய்வம் என்று பேதமுள்ளதோ? உங்கள் பேதமன்றி யந்த உண்மை பேதமில்லையே' என்றனர் சிவவாக்கியர். இவ்விதம் இந்துமத சாஸ்திரங்கள், தோத்திரங்கள் எல்லாம் சமரசக் கொள்கையைப் பெரிதும் விளக்கியபோதிலும் நடைமுறையில் அது அதிகம் பரவவில்லை. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின்மேல்தான் அது வாழ்வில் உரம்பெற்றதாகும்.

மஹரிஷி தாயுமானார்.

நவீன பௌதிக சாஸ்திர வளர்ச்சியை ஆராய்ச்சிசெய்வோர் இத்தாலிய விஞ்ஞானியான கலிலியோவை அதின் தந்தையென்பர். இந்த முறையில், சமயவாழ்வில் சமரசக்கொள்கையின் மலர்ச்சியை ஆராயும்போது, அதேவித தந்தைப்பட்டம் மஹரிஷி தாயுமானாருக்கே உரியதாகும். வேதாந்த-சித்தாந்தமான இரு பெருங் கொள்கைகளைப் பிணைப்பதற்குச் சமரசப்பாலங் கட்டியவர் அவரே. அவரது சின்மயானந்த குருவணக்கப்பதிகத்தில் 'சைவமுதலாம் அளவில் சமயமும் வகுத்துமேற் சமயங்கடந்த மோனசமரசம்வகுத்தநீ' எனக் கூறும் பாட்டில், கடவுட்காட்சியையும், அதைப்பெறுவதற்கு சமரசம் எவ்வளவு அத்தியாவசியகமென்பதையும் ஒப்பற்ற முறையில் விளக்கியுள்ளார். அன்பொருமை, உண்மையொருமை, சமய ஒருமை மூன்றினாலும் சமரசத்தை முதல் முதலாக உபதே

சித்தவர் தாயுமானாரே. இக்காரணம்பற்றியே அவரது பாடல்கள் இன்று தமிழ் உபநிடதமெனப் புகழப்படுகின்றன. 'தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம்; சாஸ்திரத்திற்குத் திருமந்திரம்' என்பது ஓர் தமிழ் வாக்கு. அதனோடு, 'தோத்திரம் சாஸ்திரம் இரண்டிற்கும் தாயுமானார் பாடல்' என்பதைச் சேர்க்க விரும்புகின்றோம். வேதாந்த-சித்தாந்தச் சண்டைக்குச் சமாதானங் கூறியதோடு நின்றுவிடாது, உலகிலுள்ள சகல சமயங்களுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமையையும் கீழ்க்கண்ட பாடலில் அவர் அழகாய்ப் புகட்டியுள்ளார்:—

“வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளே நின்வினையாட்டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்திலீல முடிவில்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா.”

தாயுமானார் பேரின்ப நிஷ்டைகூடிப் பரமாகாசத்திற்கலந்தது 1742-ம் ஆண்டு பூரணையன்று.

இராமலிங்கசுவாமிகள்

பௌதிக சாஸ்திர உலகில் கவிலியோவைத் தொடர்ந்து நியூற்றன் தோன்றித் தொண்டாற்றியதுபோல், தாயுமானாரின் உபதேசங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, சென்ற நூற்றாண்டில் சமரச-நெறியை ஒங்கச்செய்யத் தோன்றியவர்கள் மூவர்: தென்னாட்டில் இராமலிங்கர்; வடநாட்டில் இராமகிருஷ்ணரும் விவேகானந்தரும். இம்மூவரின் வாழ்க்கையும் உபதேசங்களும் முறையே தாயுமானார் விளக்கிய அன்பொருமை, சமய ஒருமை, உண்மை பொருமை மூன்றினுக்கும் பரந்த விரிவுரைகள் போலவும் மொழி பெயர்ப்புகள் போலவும் அமைந்துள்ளன. சன்மார்க்கத்தின் உயிர்நிலை ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமென்றும், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் முடிவு தபாவடிவுற்று இறைவனருளைப் பெறுதலென்றும் உபதேசித்தனர் இராமலிங்கர். இதின்விரிவான விளக்கத்தை அவரின்வாக்கிலேயே பிறிதோரிடத்தில் தருகின்றோம். சமயத்துறையுள்மாத்திரம் ஈடுபட்டிருந்த வள்ளலாரின் உன்னத லட்சியத்தை அரசியல் வாழ்க்கையிலும் சமுதாய வாழ்க்கையிலும் புகுத்தி, ஒழுக்கத்திற்கும் சர்வசமரச வாழ்க்கைக்கும் உயிராயிருப்பது அஹிம்சையே என வாழ்க்கையாலும் வாக்காலும் விளக்கிய தனிப்பெருமை மகாத்மா

கார்த்தியைச்சேர்ந்ததாகும். மகாத்மா இராமலிங்கர் ஒளியுடன் கலந்தது தைமாசத்தில் புனர்பூச நட்சத்திரம் பொருந்திய புனிதவேளையிலாகும். கார்த்தியடிகளின் ஆத்மக்குண்டு வெடித்து இப்புவனம் முழுவதையுமே அதிர்ச்செய்ததும் இத் தைமாசத்திலேயாம்.

சன்மார்க்க சங்கத்திர் சிற்றடியேன் உமது

தாள்வணங்கிச் சாற்றுநீன்றேன் தயவினோடுங்கேட்பீர்
என்மார்க்கத்தெனை நுமக்கு ளொருவனெனக்கொள்வீர்

எல்லாஞ்செய்வல்லநம திறைவனையே தொழுவீர்
புன்மார்க்கத்தவர்போலே வேறுசிலபுகன்றே

புந்திமயக்கடையாதீர் பூணமெய்ச் சுகமாய்த்
தன்மார்க்கமாய் விளங்குஞ் சுத்தசிவமொன்றே
தன்னுணை என்னுணை சார்ந்தறிமினீ ண்டே.

—இராமலிங்கர்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

தமது குருநாதர் அநுபூதிமூலம் விளக்கிய சமய ஒருமையை உண்மை ஒருமையோடு பிணைத்து உலகுக்குச் சர்வமத சமரச ஞானத்தை அள்ளி வாரியிறைத்த வள்ளலாம் விவேகானந்தர் அவதரித்தது மகர சங்கிராந்தி நாளாகும். இந்தமுறை அவரது ஜயந்தி விழா இம்மாசம் 8-ந் தேதி (21-1-49) பொருந்தியுள்ளது. புண்ணிய சூஷத்திரமான காசியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விஸ்வநாதப் பெருமூர்த்தி நினைந்து நோன்புநோற்ற புவனேஸ்வரியம்மையார் கர்ப்பத்தில் உதித்த நரேந்திரரே ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் உறவால் விவேகானந்தராகப்பரிணமித்தனர். இவர்உடல் கொண்டுலா விய துழுப்பத்தொன்பதரை ஆண்டுகளேயாம். அதில் ஒன்பது ஆண்டுகளையே பொதுவாழ்வில் கழித்தனர். இந்தச் சிறு காலஎல்லைக்குள் அவர் சாதித்துள்ள கருமங்கள் அளப்பில். பிறர் ஒரு நூற்றாண்டில் செய்து முடிக்கஇயலாத தொண்டுகளை ஒன்பது ஆண்டுகளில் செய்து முடித்து 1902ம் வருஷத்தில் வீரன்போல் மறைந்தனர்.

இந்தியர் காட்டுமிராண்டிகள், கல்லையும் செம்பையும் மரத்தையும் வணங்கும் அநாகரிகசாதியினர் என்ற எண்ணத்துடன், அவர்களைத்திருத்துவதற்காய்ப்பாதிரிமார்களை அனுப்பிக்கொண்டிருந்த அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் இந்துசமயவெற்றிக்கொடி பறக்கச்செய்து, பாரதநாட்டிற்கு என்றும் அழியாப்புகழைத் தேடி

வைத்தவர் இந்த வேதாந்த கேசரியே. 1893ம் ஆண்டில் சிக்காக் கோவில் நடந்த சர்வமத மகாநாட்டில் பேசிய போது “அழிவிலா ஆனந்தத்தில் பிறந்த குழந்தைகளே! நீங்கள் பாவத்திலும் துயரத்திலும் பிறவியெடுத்த பலவீனப்பிண்டங்களல்லர்!” என்று அவர் கர்ஜித்ததும் சபையிலிருந்தோர் சகலரதும் திகைப்புடன் புத்துணர்ச்சி பெற்ற செய்தி உலகறிந்தவிஷயம். பின்னர் அவர் “சமயம் என்பது சித்தாந்தங்களிலும் கொள்கைகளிலும் இருப்பதன்று ஆத்மனை அநுபூதியில் உணர்தலிலேதான் உள்ளது” எனவிளக்கி, “ஆத்மா ஒன்றே (மெய்ப்பொருள் ஏகம்) என்ற உண்மை நல்லொழுக்கத்திற்கு அழிவற்ற பிரமாணத்தை அளித்து, உண்மையான சகோதரத்துவத்திற்கும் அன்புக்கும் இடமளிக்கின்றது,” எனக்கூறி சமரசக்கொடியை ஏற்றினார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கூறியவாறு உதித்த சமரசநெறியானது, இராமகிருஷ்ணரது திருப்பேரால் நிறுவப்பெற்ற சங்கங்களின் மூலமாகவும், பரீ சமணாச்சிரமம், ஆனந்தாச்சிரமம் அரவிந்தாச்சிரமம், ரிஷிகேசம் ஆனந்த-குடர், முதலாயதவ நிலையங்கள் மூலமாகவும், உலகின் நாலாபக்கங்களிலும் இன்று பரவியுள்ளது. ஐரோப்பாவில் வளர்ந்து வரும் பொதுவுடைமையை அருளுடைமையாக மாற்றும் ஆத்மீகசக்தி பரதகண்டத்திலேயே உள்ளது. ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டில் வரும் சர்வ மனித சமரசம் ஒன்றே உலகில் சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் நிறுவக்கூடியது, ஆதலின், உலகிலுள்ள பத்து முக்கிய சமயங்களும் சன்மார்க்க நிலையிற் சந்திக்கவேண்டும். இத்தொண்டில் சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியா வழிகாட்டுமென்பதில் ஐயமில்லை.

—ஆசிரியர்.

ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும்
வென்றான் தன் வீரமே வீரம்—என்றந்தான்
சாவாமை கற்பதே கல்வி தனைப்பிறர்
ஏவாமல் உண்பதே ஊண்

—ஒளவையார்

அருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய சன்மார்க்க போதனைகள்.

—:—:—

[கல்நெஞ்சையும் கரைந்துருகச்செய்யும் இராமலிங்கசுவாமிகளின் பாடல்களைத் தமிழர் நன்கறிவர். ஆனால் அவரின் வசன நூல்களை அறிந்தவர் மிகச்சிலரே. ஆகையால், அவற்றிலிருந்து சில அமிர்த வசனங்களைக் கீழே தருகின்றோம். —ஆசிரியர்]

பரம்பொருளும் அருளும்.

பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திராதிகளுடைய பதங்களும், அந்தக் கர்த்தாக்களும் அவர்களால் சிருட்டி, திதி, சங்காரஞ்செய்யப்பட்டுவருகிற தேகாதி பிரபஞ்சங்களும் அசித்தியம். ஆதலில், நித்தியமாகியும் என்றும் ஒருதன்மை உள்ளதாகியும், சச்சிதானந்த வடிவமாகியும் அகண்டபரிபூரண வஸ்துவாகியும் விளங்கிய சிவமே நமக்குப் பொருள். அன்றியும், தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம், சிநேகர், உறவினர் முதலியவர்களும் மேற்குறித்த சிவத்தின் திருவருளேயல்லது வேறில்லை. நாம் பல சனைனங்களையுந் தப்பி மேலான இந்த மனிதப்பிறவி யெடுத்தது சிவத்தின் திருவருளைப்பெறுவதற்கே. எவ்வகைப்பிரயாசத்தினாலாவது அந்த அருளை அடையவேண்டும். அந்த அருள் எவ்வகையால் வருமென்றால்—எல்லா உயிர்களிடத்திலும் தயவும், பிரபஞ்சத்தில் வெறுப்பும், சிவத்தினிடத்தில் அன்பும் மாறாது நம்மிடத்திருந்தால் அவ்வருள் நம்மைபடையும். நாமும் அதையடைந்து எதிரற்ற சுகத்திலிருப்போம்.

ஆறு அந்தங்களையுங் கடந்த சத்தியமார்க்கம்.

மனிதப்பிறவி ஆன்மலாபம் பெறுவதற்காகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆன்மலாபம் கடவுள் தயவின்றிக் கைகூடாது; கடவுள் தயவு ஒருவன் தயாவடி வடைந்தாலன்றி எய்தாது; தயாவடிவம் ஜீவதயவு இன்றி வராது; ஜீவதயவு எல்லார்க்கும் ஓர் அளவு இயல்பாக இருக்கிறதென்றாலும், சாதி சமய பேதங்கள் அற்றவே ஒழியாமலும், ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை நிறைந்து விளங்காமலும், அது ஆழ்ந்து விரிவடைந்து உரங்கொள்ளாது;

பேத ஒழிவும் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை விளங்குகலும் சத்விசாரமின் றிக் கூடாது; சத்விசாரம் கடவுளின் இயற்கை உண்மை விளங்கினாலன்றி உண்டாகாது. இதுவே சன்மார்க்க விளக்கமாகும். அதாவது, கடவுளின் இயற்கை உண்மை விளங்கி, சத்விசாரம் செய்து, பேதங்களை ஒழித்து, ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டினை அடைந்து, ஜீவகாருண்யம் ஸ்திரப்பட்டு, அதை இடைவிடாது நடாத்தி, தயாவடிவடைந்து, கடவுள் தயவைப்பெற்று ஆன்மலாபம் அடையப்பெறுவதென்பதே சன்மார்க்க நெறியாகும். இது வைதிக நெறியின் பாற்பட்ட ஆறு அந்தங்களையும் சமரசப்படுத்துவதால், ஷடாந்த சமரச சன்மார்க்கமென்றும், அந்த ஆறு அந்தங்களையும் கடந்து நிற்பதால், ஷடாந்தசமரசசத்தசன்மார்க்கமென்றும், சத்தென்னும் முடிவான பொருளின் அல்லது கடவுளின் உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றதாதலால் சன்மார்க்கமென்றும், இம்மார்க்கம் அழைக்கப்படுகின்றது. இது எல்லாச்சமயங்களுக்கும் எல்லாமார்க்கங்களுக்கும் உண்மைப் பொது நெறியாகி எக்காலத்தும் விளங்குவதால் சமரச சத்த சன்மார்க்கம் என்றும் சத்தியமார்க்கம் என்றும் பெயர் பெறும்.

ஜாதீமதப் போர் ஒழிக

தர்க்கங் கடந்தபரம் பொருளின் மீது
காதீமதச் சாயங்கள் பூச வேண்டாம்
சொர்க்க நாடெல்லோர்க்கும் சொந்தமாகும்
சத்தசன் மார்க்கமே அதற்கு வேண்டும்
அர்த்தமில் லாதசொற் போர் தொடுத்து
ஆயுள் வீணாகக் கழிந்தி டாமல்
நிர்க்குண நிராலம்ப நிறைவை அண்டி
நீங்காத பேரின்பம் எய்தி வாழ்வாம்.

“சத்திர ஜீவன்”

வேதாந்தமும் மாயையும்.

—:—:—:
(ராஜாஜி.)

உலகம் சர்வேசரனுடைய மாயை என்று வேதாந்திகள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். இதன் பொருள் உலகம் பொய் என்பதல்ல. உலகம் சரியான உண்மை, பொய்யல்ல. மாயையைப்பற்றியும் ஆத்மாவைப்பற்றியும், பரம்பொருளைப்பற்றியும் உபதேசம் செய்த பெரியோர்கள் அனைவரும் உலகம் உண்மை என்றே தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். உபதேசத்திற்கு மாறாக நடக்கும் வேஷதாரிகளைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை; பூரணமெய்வாழ்க்கை நடத்திய ஞானிகளின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தாலே, உலகமும் உலகவாழ்க்கையும் வினைப்பயனும் உண்மை என்றே அவர்கள் எண்ணினார்கள் என்பது சந்தேகமற உறுதியாகிறது. இப்படியிருந்தும் அவர்களது கொள்கையானது எல்லாம் மாயை, எல்லாம் ஈசுவரனுடைய உருவமே என்றால், இதற்குப் பொருள் வேறாக இருக்கவேண்டும்.

ஈசனே சகலமும் என்றால் அனைத்தின் உயிரும் அவனே என்று பொருள் உடலுக்கு ஆத்மா எவ்வாறோ அவ்வாறு எல்லாப்பொருள்களுள்ளும் எல்லா உயிர்களுள்ளும் ஈசன் ஊடுருவி அந்தர்யாமிபாக நிற்கிறான். நான் போனேன், நான் வந்தேன், நான் செய்தேன், என்றால், அது கேவலம் உடலின் செயலானபோதிலும், உடலுக்குள் எல்லாவற்றையும் நடத்தும் ஆத்மாவின் கருமமேயாகும். அதுபோலவே ஆத்மாவுக்கு ஆத்மா ஈசன். ஆத்மாவின்செயல் ஈசனுடைய செயல். ஆகையால் நம்முடைய செயல் ஈசன் செயல். ஈசனும் உண்மை, ஈசன் ஊடுருவிநிற்கும் சகல உயிர்களும் உண்மையே! உயிரே உண்மை. ஆயினும் உடலும் உண்மை. அவ்வாறே உயிரும் உண்மை, உயிருக்குயிரான ஈசனும் சிறப்பான உண்மை.

வெயிலினால்தான் நிழல் உண்டாகிறது. ஆனபோதிலும் நிழல் பொய்யல்ல, உண்மையே. உடலை உண்மையாகக் காண்கிறோமாயினும், உடலுக்கு உயிரும் உண்மையும் தருவது கண்ணுக்குக் காணாத உயிரே அல்லவா? ஆத்மா இன்றி உடல் உயிரற்ற சவமாகி

விடும். அதைப்போலவே ஈசன் எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராகி நிற்கிறான். உடலுக்குள் நிற்கும் ஆத்மாவுக்குப் பரம்பொருளே இன்றியமையாத அந்தராத்மா. ஆகவே, உயிர்களெல்லாம் பரமாத்மாவுக்கு திவ்விய சரீரங்கள். சர்வவியாபகமான பரம்பொருளுக்கு உலகம் முழுவதும் ஒவ்வொரு தனிப்பொருளும், சரீரமாகும். அனைத்தும் சேர்ந்து பரமனுக்கு உரு அகண்ட சரீரமாகும். அவையே அவனுக்குத் தனித்தனியான சரீரங்களுமாகும். அந்த ராத்மா இன்றி எல்லா உயிரும் வெறும் சவம்போலாகும். நீராவி, மின்சாரம், காந்தம், அணுச்சக்தி முதலிய இயற்கைச் சக்திகளுக்கும் எல்லாப்பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் பரம்பொருளே மூலாதாரம்.

வேதாந்த உபதேசத்தில் மாயை என்றால் அனைத்தும் பொய், நாம் ஏதேனும் செய்துகொண்டு போகலாம் என்றல்ல. அனைத்தும் உண்மை, அனைத்தும் நிபதிக் குட்பட்டது, அனைத்தும் ஈசன் உருவம் என்பதே வேதாந்தம்.

மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே
—திருமூவர்.

பக்தர்களைத் தூற்றும் பதர்கள்.

ஓர் ருசிகரமான சம்பாஷணை.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்:— [நரேந்திரரை (விவேகானந்தர்) பார்த்துச்சிரித்துக்கொண்டு]:— நரேந்திரா! உன் அபிப்பிராயமென்ன? உலகவாழ்க்கையிலிருக்கும் மனிதர்கள் பக்தர்களைப்பற்றிப் பலவாறாகப் பேசுகிறார்கள். ஒரு யானை தன் வழியாகச் செல்லும்பொழுது பல நாய்களும் இன்னும் இதர மிருகங்களும் அதனைப்பின் தொடர்ந்து குலைத்துக்கொண்டும் கூச்சலிட்டுக் கொண்டும் ஓடுகின்றன. ஆனால் யானையோ, கொஞ்சமேனும் சென்கொடாமல் தன் வழி நோக்கியே செல்லுகிறது. அப்பா, உன்னைப்பற்றி உன்மறைவில் இகழ்ச்சியாகப் பேசும் மனிதர்களைப்பற்றி நீ என்ன நினைப்பாய்?

நரேந்திரர்:— நான் அம்மனிதர்களை என்பின்னின்று குலைக்கும் தெரு நாய்களுக்குச் சமானமாக நினைப்பேன்.

பகவான்:—(சிரித்துக்கொண்டு):— இல்லை; அப்பா, நீ அவ்வளவு தூறும் போகக்கூடாது. (யாவரும் சிரித்தல்) சேதனம் அசேதனமாகிய எல்லாவற்றிலும் பகவான் வாசம் செய்கிறார் என்றறி. ஆகையினால் மனிதர், மிருகம், பக்தி, தாவரம், உலோகம் முதலான எல்லாவற்றிலும் நாம் கடவுளைப்பார்த்து வணங்கவேண்டும்.

நாம் மனிதர்களோடு பழகும்போது, துஷ்டர்களை விலக்கி நல்லவர்களோடு பழகவேண்டும். பகவான் புலியினிடமும் இருப்பது நிஜமே, ஆனால் எவ்வளவு அக்காரணத்தைக் கொண்டு புலியைத் தழுவிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இல்லை.

மனிதர்களில் சிலர் சதா பகவானை நாடுகிறவர்களாயும் சிலர் கனவிலும் அவரைநினைபாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோரிடத்திலும் பகவான் இருக்கிற ரென்பது உண்மையே. ஆனாலும், பின்சொன்னவர்களோடு

நாம் நெருங்கிச்சகவாசம் செய்யக்கூடாது. சிலருடன் தலையசைப்பு மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றும் சிலருடன் அதுவும் கூட வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களிடமிருந்து முற்றும்விலகியிருப்பதே தகுதி.

நரேந்திரர்:— சுவாமி, துஷ்டர் நம்மைத்தொந்தாடி செய்ய வந்தாலோ, அல்லது நமக்குத் தீங்கு செய்தாலோ நாம் சும்மாதான் இருக்கவேண்டுமோ?

பகவான்:— சன சமூகத்தில் வாழும் ஒருவன் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு வேண்டித் துஷ்டர்களை நிக்கிரஹம் செய்வனைப் போல் பாவனை செய்யவேண்டும். ஆயினும் பதிலுக்குப் பதில் தீங்கு செய்யாமல் சாக்கிரதையாக இருக்கவும் வேண்டும்.

ஓர் சிஷ்யன்:— சுவாமி, பகவத் சிருஷ்டியில் துஷ்டர்கள் ஏன் இருக்கவேண்டும்? இவ்விலகில் தீமை ஏன் இருக்கிறது?

பகவான்:— வேறுபாடே பகவத் சிருஷ்டியின் முறை. நன்மை தீமை இரண்டும் இருக்க வேண்டியதுதான். மிருகங்களில் சில சாந்தமாயும் தீங்கற்றவையாயும், மற்றும் சில புலியைப் போல் குரூரமாயும் இதரமிருகங்களைக் கொன்று தின்பனவாயும் உள்ளன. அதேபோல் சில விருஷங்களை அமிருதமான இனிய பழங்களைத்தருகின்றன. வேறு சில மரணத்தை விளைவிக்கும் நச்சுக் கனியைத்தருகின்றன. அதேமாதிரி நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும், மகான்களும், பாபிகளும் உளர். சிலர் பகவத் பக்தியுடையார்; மற்றையோர் உலகப்பற்றுடையார். உலகப்பற்றுடையோர்—உலகப்பற்றில் நின்று நீங்க முயல்வோர், பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டவர்கள், பந்தமே இல்லாதவர்கள் என நான்கு வகுப்பாக மனிதர்களைப்பிரிக்கலாம்.

(சீ சாதமுருகதாள்)

ஆதி சக்தி எங்கும் உள்ளது. ஆத்ம ஜோதியாக ஒவ்வோர் உள்ளத்திலும் பிரகாசிக்கிறது. ஜீவர்களில் ஒருவரையும் தாழ்த்தவில்லை; உயர்த்தவும் இல்லை. மனித உலகுக்கு “நான்” என்ற அகங்கார சக்தியையும் பகுத்தறிவையும் தந்துள்ளது. மற்ற ஜீவர்களுக்கு தேசபலத்தையும் பலவித யுக்திகளையும் கொடுத்துள்ளது. அந்தந்த ஜீவர்களுக்குத்தக்க ஆகாரவிவகாரங்களையும்படைத்துள்ளது. எல்லாம் தன் தன் தர்மத்தைத் தானுணர்ந்து நடப்பின் ஒன்றிற்கும் துக்கமில்லை. இல்லையேல் ஒன்றை ஒன்று காட்டிக்கொடுத்து பலவிதத்தில் கொன்று தின்று வாழ் நேரும். இதற்கெல்லாம் அச்சக்தி அதிகாரியாக இருக்கலாம். ஆனால் பொறுப்பு எனது என்ற அபிமானமுள்ளவரை ஜீவர்களுடையதுதான்.

சுயநலமில்லாது நான் என்பதின்றி தன்னையே உலகக்காக்கிகளிலெல்லாம் காணப்பாடு பட்டால் அது காட்டிக்கொடுக்கும். நம்மைச் சுயநலத்தின் கருவியாக்குவது எது? இறை தத்துவத்தினின்றும் வெகுதூரம் பிரிந்தவராகவும். மறந்து அமைதியற்றவராகவும் நம்மை அலற வைப்பது எது?

அதுவா! அதுதான் “நான்” என்பதினின்றும் தோன்றிய மமகாரத்தவம். இது ஆண்டவனின் உரிமை. இதை அவனுடைய பணிக்காகவே உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதை மறந்து, எனது என்ற ஆசைநிறைந்த மமகாரத்திரையைப்போட்டுக்கொண்டமையால் ஏற்படும் அவநம்பிக்கை, அதிருப்தி என்பவற்றைச் சிலர் அறியாமை, இருள், பகுத்தறிவை உபயோகப் படுத்தாத தன்மை, என்பர். எப்படியாயினும் சரி இதினின்றும் தப்பி நாம் பூரணத்தைப் பெற்று, நம்முள்ளிருக்கும் அமைதியை அடைவது எப்படி? நம் சுயமுயற்சியால் முடியுமா? என்றால்

ஒன்று:— “யாமோதிய கல்வியும் எம் மறிவும்
தாமே பெறவேலவர் தந்தது
பூமேல் மயல் போயற மெய்ப்புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர்நடவீரினியே”

என்ற அனுபூதி வாக்கின்படி அனைத்தையும் அவனுக்காக அளித்து அவன் புகழ்பாடும் நாவுடன் இன்பதுன்பத்தை பிரசாதமாகக் கொண்டு வாழ்வதாகும்.

மற்றொன்று:— சுயமுயற்சியால் எப்படியாவது நன்மை என்று பலர்புகழும் சிலஇடங்களுக்குச் செல்லவேண்டும். இதனால் பலவித ஏமாற்றங்கள் ஏற்படலாம், ஆனால் பின்வாங்கக் கூடாது. விடாப்

பிடியாக “எப்படியும் உண்மையான நன்மையைப் பெற்றே நீரு வேன்” என்று தளரா உள்ளத்துடன் முன்னேறவேண்டும்.

உலகம் என்பது நியாயம் போன்ற அநியாயமும் அநியாயம் என்ற நினைப்பை நமக்கு எழுப்பும் நியாயமும் நிறைந்தது. உண்மை அன்பும் தளரவுள்ளமும் கொண்டவருக்கு நல்லவர் காட்டும் நன்மை நிச்சயம் கிடைக்கும்.

அப்படி நல்லாருடைய உறவு நமக்கு நேரின், நம்விடாமுயற் சிபின் வேகத்தாலும், அடியார்களின் பேதமற்ற கருணையாலும், உண்மைத்தத்துவத்தை நம்முள் உணர்ந்து, அவ்வரிய ஒளியாம் ஆத்ம ஜோதியின் அருளால் அன்புக்கித் தடுத்துள்ளப்பட்டு, ஆதி சக்தியின் அருட்பார்வையின் சக்தியால், சுயநலம் சந்தேகம் ஆகா அதிருப்தி ஆகியவை தீக்கப்பட்டு, நெடுங்காலமாய் அனுபவியாமல் நம்முள் உள்ள அமைதிநிலையை நாம் அறியச் செய்யும். இவ்வரிய ஜோதி நிறைப்பார்வையை உடைய சக்திதான், பராசக்தியென்றும், முருகன் முதலாம் பல திருப்பெயர் கொண்ட சக்திகளாகவும், உலகில் உலகும் தேகதாரிகளான சில ஞானகுருமார்களாகவும், நிலவுகிறது.

மேற்சொன்னபடி எல்லாம்வல்ல சக்தியால் நம்முள் என்றும் நிலவியுள்ள அமைதியை மறைத்துள்ள அழுக்கு சக்திகள் நீங்கப் பெற்று ஆத்ம ஜோதியோடு வேறின்றி ஒன்றி ஒளிக்கு ஒளியாய் களிக்கும் நிலையாய் இருப்பதே சுவானு பூதி.

ஆண்டவன் ஆத்மாவில் பிரகாசிக்கும் ஜோதி. நாம் ஜீவாத்மா. அவனையும் நம்மையும் பிரித்துமறைக்கும் “நான்” என்ற அகங்கா ரத்திரையை நீக்கும் சக்தி அவன் அன்பும் அருளும் நிறைந்த பார்வை. இருவரும் ஒன்றியபின் ஏற்படுவது அனுபவம். இதைத் தான் சுவானு பூதி என்று அனுபவித்தவர் சொல்வர்.

அனுபவிப்பவனும் அனுபவமும் அற்ற இடமும் ஜோதி நிலையும் கடந்த இடம் ஒன்று. அந்த ஒன்றுதான் எல்லாம். அவன் அருள் பெற்றதை அருணகிரி வேளைக்காரன் வகுப்பில்

“ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கி
அனுபூதி அடைவித்த தொரு பார்வைக்காரனே”

என்று பாடி ஆனந்த முருகனை ஆத்ம ஜோதியின் அருட்பார்வையைப் புகழ்கிறார்.

வாழ்க அருட்பார்வை! வாழ்க ஆத்ம ஜோதி!!

சுத்தானந்தர் கடிதம்.

ஓர் இஸ்லாமிய அன்பருக்கு எழுதிய திருமண வாழ்த்து.

புதுவை.

ஒரு நல்ல அன்பர் சாது ஹஃபீஸிடம் ‘ஹஜரத், இந்த உலகில் இன்பம் உண்டா? அஃது எப்படியிருக்கும்?’ என்று கேட்டார். மஹான் ஹஃபீஸ், ‘ஐயா’ மெக்காவில் ஹஜரத் அலி, பத்திமாபிபியுடன் நடத்தும் இல்லறத்தைப் பாருமே. அதுதான் இன்பம் என்றார்.

இல்லறமே வீட்டின்பம் இல்லாறும் நல்வாழ்வும்
புல்லித் தழைக்கும் புகழ்.

மற்றொருசமயம், ஹஃபீஸ் ‘அன்புதான் இன்பத்தின் உயிர்’ என்றார். ‘ஹஜரத், ஒருவர் அன்பு எப்படியிருக்கும்?’ என்று கேட்டார். ‘ஐயா, கதீஜா பிபியின் காதலும், முஸ்தபாமுகம்மது ஸல்லத்தின் உள்ளமும் கலந்து நின்ற நிலைதான் அன்பு’ என்றார் ஹஃபீஸ்.

மின்னகை குலுங்கும் வாயாள் மென்மொழிக்குயிலேயன்னாள்
பொன்னொளிர் திருமுகத்தாள் புதுப்பொலிவுடைய பொற்பாள்
கன்னலும் பாலும் போலக் கலந்தவர்க்கின்பம் ஆவாள்
அன்னவர் கணவனானேன் அன்புடைவள்ளன்மரே

இதுதான் இல்லறத்தின் பண்பு, இல்லறமே வாழ்க்கையின் அனுபவச்சாலை. வீட்டின்விரிவேநாடு. இல்லறம், பெண், ஆண், அன்பு மக்களாக விரிந்து வீடாகி, நாடாகி, உலகாக வளர்கிறது. ஆண் பெண் இரண்டுபேரும் சரிநிகராகக் கூடி நடத்தும் காதல் தவமே இல்லறம்.

பெண்ணின்றி ஆணில்லை ஆணின்றி பெண்ணில்லை
எண்ணிருவர் சோந்தே இகம்.

இல்லறம் ஒரு மின்சார யந்திரம் போன்றது. காதலே திராவகம்; இரண்டு உள்ளங்களே உலோகங்கள்; அன்பும் அறமும் தந்திகள். இவை கூடிய இல்லறமே நவரஸ் நாடகமாக நடக்கிறது. இத்தகைய இல்லறவாழ்வில், இருவரும் உள்ளம் பொருந்தி, அன்பு பெருகி, செல்வம் செழித்து, ஈகை கழைத்து, தெய்வபக்தியும் தேசபக்தியும் பெருகி நல மோங்கி வாழ்க!

கண்ணுடன் மணியும் போலக் கனியுடன் ரசமும்போலப்
பண்ணுடன் பனுவல் போல பரத்துடன் சுகமும் போலே
எண்ணுடன் எழுத்தும் போல இதயமும் துடிப்பும் போலே
மண்ணுடன் பயிரும் போல மணர்கள் வாழ்க மாதோ!

ஆத்ம ஜோதி.

[“தரியானந்தர்” பின்னவார்,]

[சினிமா வெண்மைப் படுதாவில் இரண்டு மனிதர்கள் தோன்றி சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த காசியாவது.]

(ஒருவர் டாக்டர், மற்றொருவர் டாக்டருடன் சம்பாஷிக்கும் தாண்டவராயன் என்ற சாதாரண மனிதன்)

டாக்டர்:— நீ யார் ஓப்?

தாண்டவராயன்:— யாரை? என்னையா? உமக்குத் தெரியவில்லையா? ஒரு மனுஷன்னு உமக்குத் தெரியவில்லை போலிருக்கு! மாடென்று நினைப்போ? எத்தனையோதரம் என்னைப் பார்த்திருக்கிறீர்! பேசியுமிருக்கிறீர். தாண்டவராயன்னு உமக்குத் தெரியுமே! கேலி பண்ணீரோ?

டாக்டர்:— இல்லை! கோவிச்சுக்கப்படாது! நீ யாரென்றால் இவ்வளவு கோபமா? “நீ யார்” என்பதை கொஞ்சம் நிதானித்து சொல்லேன்!

தாண்டவராயன்:— நிதானிக்கிற தென்னங்காணும்? கண், காது, மூக்கு, வாய், கை, கால் உருவம் எல்லாம் சேர்ந்து அமைப்பாகவும், பகிரங்கமாகவும் உமக்குத் தோன்றுகிறதே அதுதான் தாண்டவராயன்.

டாக்டர்:— (தனக்குள்ளாகவே) அடத்தடித்தாண்டவராயா! இப்படிக்கூட அறியாமலிருப்பாயா? உலக முழுதும் இப்படி இருக்குமா! என்று நினைத்து ஜாலவித்தை தெரிந்த டாக்டர் தனது ஆப்பரேஷன் பெட்டியைத் திறந்து மந்திரக்கோல் ஒன்றை எடுத்து தாண்டவராயன் முன்னால் வட்டமாகச் சுற்றி தரையில் தட்டவே திடீரென்று மாயமாக அதே உருவம் போல் அமைந்த மற்றொரு தாண்டவராயன் நின்றான். டாக்டர் தன் முன்னால் நின்ற தாண்டவராயனைப் பார்த்து

டாக்டர்:— நீங்கள் யார்?

தாண்டவராயன்:— ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து இருவரும் சற்று மெளனமாக இருந்து ஒரேமாதிரி நகைத்தனர். விழித்தனர், நாங்கள் யாரென்பதை நீங்களே தெரியச்செய்யுங்கள்.

டாக்டர்:— இனி நான் செய்யும் வேலையைக் கவனித்து பொறுமைபோடு கேட்பதற்கு மாத்திரம் பதில் சொல்லுங்கள்.

தாண்ட:— நல்லதுங்க! அப்படியே ஆகட்டும்.

டாக்டர்:— இரண்டு நடைப்பிணங்களையும் வட்டமேஜைக்கருகில் அழைத்துப்போய் தனது ஆப்ரேஷன் பெட்டியிலிருந்து பளபளப்புள்ள கூர்மையான கத்தி ஒன்றை எடுத்து (தான் சிருஷ்டித்த தாண்டவராயன் கண்களை அடியோடு தோண்டி மேஜைமேல்வைத்து) இந்தக்கண்கள் நீயா?

தாண்ட:— இந்தக்கண்கள் நானல்ல.

டாக்டர்:— (காதுகளை அடியோடு அறுத்துக்காண்பித்து) இந்தக் காதுகள் நீயா?

தாண்ட:— காதுகள் நானல்ல.

டாக்டர்:— (மூக்கை அறுத்துக்காண்பித்து) மூக்கு நீயா?

தாண்ட:— மூக்கும் நானல்ல.

டாக்டர்:— (பேசுவதற்குக் காரணமான நாக்கை அறுத்துக் காண்பித்து நாக்கு நீயா?

தாண்ட:— நாக்கும் நானல்ல.

டாக்டர்:— (இப்படிக்கண், காது, மூக்கு, நாக்கு நீக்கிய பிரேதத்தை காலில் கயிற்றினால் கட்டி தலைகீழாக தொங்கவிட்டு மேல் தோல் முழுவதையும் உரித்து) இந்தத்தோல் நீயா?

தாண்ட:— இந்தத்தோலும் நானல்லவே!

டாக்டர்:— மேல் தோல் நீக்கித் தலைகீழாகத்தொங்கும் பிரேதத்தின் வயிற்றைக்கத்தியினால் குடைந்து அதற்குள் தன் கையை

விட்டுத் துளாவி இதோ உன்னுள்ளிருந்து மனம் என்னும் கறுப்புப்பந்து, புத்தி என்னும் வெள்ளைப்பந்து, சித்தம் என்னும் பச்சைப்பந்து, அகங்காரம் என்னும் சிவப்புப்பந்து, உள்ளம் என்னும் நீலப்பந்து ஆகிய ஐந்து கலர்கள் போன்றதை மேஜை மேல் வைத்திருக்கிறேன் இவைகளில் நீ எது வாயிருக்கலாம்?

தாண்ட:— இவைகள் எல்லாமே நானல்ல!

டாக்டர்:— (மறுபடியும்) இதோ உன்னுள்ளிருந்து உல்லன் பஞ்ச வர்ணக்கலர் நூல் போலுள்ளதாகிய மாயை என்னும் கறுப்புவர்ணம் ஜீவனென்னும் பச்சைவர்ணம், பிராணன் என்னும் நீலவர்ணம் பிரகிருதி என்னும் மஞ்சள் வர்ணம், நீ மூச்சு விடும் சுவாசம் என்னும் சிவப்பு வர்ணம், இப்படி அமைந்து சன்னல் பின்னலாக உள்ள நூலை மேஜையின் மேல் வைத்திருக்கிறேன் பார்! இது நீயாக இருக்கலாமா?

தாண்ட:— இவைகளும் நான் கிடையாது!

டாக்டர்:— இதோ உன்னுள் இருக்கும் சரக்கிரம், சொர்ப்பனம், சுழுத்தி என்னும் மூன்று வீவர்களாள் பூட்டை உடைத்து, அந்த அறையினுள் கிடைத்த சத்தா, சித்தா ஆனந்தமெனும் வஸ்து ஒன்று அகப்பட்டதை வைக்கிறேன் பார் என்ன பிரகாசம்! இது நீயாக இருக்கலாமோ!?

தாண்ட:— ஆகா! இந்த ஜோதி வஸ்துதானாய் நான்! இத்தனை நாளும் மடத்தனமாக அடிக்கடி நினைக்கும் மனது, தேகம், கண், காது, மூக்கு இவைகளெல்லாம் நான்தானென்று ஒன்றுமறியாமலிருந்தேன். இப்போது நீங்கள் ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தனியே புட்டுப்புட்டுக்காட்ட உண்மை விளங்கி, ற்று. இனி நான் ஏமாற மாட்டேன். தாங்கள் என்னுள் இருந்த அற்புத ஜோதி வஸ்துவாகிய ஆத்ம ஜோதியை தனியே மேஜைமேல் வைத்துக்காட்டிய பின்புதான் சந்தேகம் முழுமையும் நீங்கிற்று. நான் இத்தனைநாளும் மனத்தின் வசப்பட்டு சுகம், துக்கம், லாபம், நஷ்டம், இவைகளில் உழன்று வெந்து அவஸ்தைப்பட்டது போதும்! போதும்!! இனி அந்த மாய மனது என்னை ஏமாற்றவே முடியாது. அந்த ஆத்ம ஜோதியின் சக்தியே* என் கைகால்களை அசைக்கவும், வாயினால்

பேசவும், பலவிதமாக உணரவும் செய்ததென்பது செவ்வனே தெரிந்துவிட்டது. இனி அந்தச் சமாச உணர்ச்சி நிலையிலேயே இருப்பேன். என்னென்னமோ சொல்லுகிறார்களே! கர்மம், பக்தி, யோகம், ஞானம் எனக்கு அந்தச் சமாச்சாரமே வேண்டாம் சுவாமி! பகிர்முகத்தில் ஏமாறமாட்டேன். அந்தர்முக அமைதியிலேயே இருப்பேன். இதை விட எனக்கு வேறென்ன வேண்டும். என்னுடைய நல்லகாலமே உங்களை இங்கு சந்திக்கும்படி விட்டது.

டாக்டர்:— அப்பா! நீ யாரென்பது உனக்கு நன்றாக விளங்கி விட்டதனால் உன்னை திரிமூர்த்திகளாலும் இனி அசைக்க முடியாது. நீயே பொருளென்று அறிந்தபடியால் உன் உள்ளே அசைவற்றிரு. போய்வா!

தாண்டவராயன்:— ஏ மகானுபாவா! எனது பிறவிப்பிணிக்கு “ஆத்மஜோதி” எனும் நன் மருந்தளித்த சற்குருவே! மனம் வாக்குகாயம் உட்பட எனது நமஸ்காரம்.

ஆத்ம சக்தி போங்க வேண்மே

விண்ணிற் பறந்தென்ன மீன்கள்போல் நீரிலே
வேகமாய் நீந்தியென்ன
வேறு தேசத்திருந் தாகாய மாரக்கமாய்ச்
செய்திகள் விளம்பியென்ன
எண்ணுக் கடங்காத செல்வமும் பெற்றென்ன
இராச போகத்திலென்ன
இரவுபக லறிவான புத்தகங் கற்றென்ன
இனிமையாய்ப் பேசியென்ன
பண்ணிற் சிறந்தென்ன பாகவத ராகியிப்
பாரொலாம் போற்றியென்ன
பலசாலி ஆகியிவ் வுலகிலே ஜெயவிரது
பலபல படைத்துமென்ன
மண்ணிற் பிறந்துதம் பிழையுணர்ந் தாத்மீக
வாழ்வினைக் காணவறியா
மனிதரார் பலனென்ன புனிதவாழ் வருளுவாய்
மாசற்ற கருணை வாழ்வே.

“சுதந்திர ஜீவன்”

உனக்கு வேண்டுவது யாது?

(முத்த)

இந்தக்கேள்விக்கு எல்லோரும் வித்தியாசமான விடையே அளிப்பார். இரண்டுபேர் ஒருமாதிரி விடையளித்தலே அபூர்வமாயிருக்கிற போது எல்லோரையும் பற்றிய பேச்சுக்கே போகவேண்டிய அவசியமில்லை.

ஒரு குறுத்தக்காரையில் இருவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தனர். தேவி பிரசன்னமானாள். முதலாம் மனிதனிடம் சென்றாள். இவன் தான் வந்த காரியத்தை மறந்தான், இரண்டாமவன் என்ன கேட்பானே? அவனைக் கெடுக்கவேண்டும் என்பது இவன் எண்ணம். ஒரு கண் குருடாக வேண்டும் என்றான். தேவி விரும்பிய வரத்தைக் கொடுத்து இரண்டாம் மனிதனிடம் சென்றாள். முதலாம் மனிதனிடம் பொறமை குடிக்கொண்டிருந்தது போன்று இவனிடம் பேராசை குடிக்கொண்டிருந்தது. தேவி யாது வரம் வேண்டும் என்றான். எனக்கு அக்கரையில் இருக்கும் மனிதன் பெற்ற வரத்தில் இருபங்கு தேவை யென்றான். உடனே இருகண்களும் மறைந்தன.

இக்கையிலிருந்து நாம் அறியக்கூடிய ஒருண்மை மனிதனது தேவை அவனுடைய மனதைப் பொறுத்ததே. முதலாம் மாசுக்குழந்தை தனக்குப் பக்கத்தில்யாராவது ஒருவர் இடைவிடாது இருக்கவேண்டுமென்றே விரும்புகிறது. ஒருவருடக் குழந்தை தாயைத்தவிர வேறு யார் இருந்தாலும் விரும்புவதில்லை. இரண்டு மூன்று வயது வந்துவிட்டால் விளையாட்டுப்பொருட்களையே கட்டியணைத்துக்கொண்டு தூங்குவார்கள். ஐந்து வயது வந்துவிட்டால் கிரேக்கிறே வேண்டிய பொருளாகி விடும். வயதிற்கும் மனதிற்கும் தக தகரங்கள் முதல் கடவுள் ஈடுக வேண்டிய பொருளாகப் பாலியப் பருவத்தில் காணலாம்.

ஒரு பருவத்தில் தன்னை யழகுபடுத்தல் ஒன்றே பிரதானமாகத் தோன்றும். இன்னொரு பருவத்தில் கல்வியிலும் மற்றைய விஷயங்களிலும் தானே முதன்மையாக இருக்கவேண்டுமென்று மனம் விரும்பும். இத்தேவை கருத்திற்கிசைந்த கண்ணுக்கு நிறைந்த கட

டழகியை மனைவியாகப் பெறுவதோடு நில்லாமல் பிள்ளைகள் வீடு வாசல்கள் பணப்பெருக்கங்கள் யாவற்றிலும் விரிவடைந்து கொண்டே போகத் தேகத்திலுள்ள வாலிபத்தை குறைகிறது. அப்போ தேவைப்பட்ட பொருட்கள் மேலெல்லாம் ஒருவித வேண்டாமை ஏற்படுகிறது.

அது உண்மையான வேண்டாமையல்ல, இன்பம் அனுபவிப்பதற்கேற்ற சக்தி தேகத்திடம் இல்லாத போது அதனால் ஏற்படும் ஓர் வெறுப்பு. பல்விருக்கும் போது முறுக்கை விரும்பிச்சாப்பிட்டவர் பல் இல்லாத காலத்தில் வேண்டாமென்றால் ஆசையுண்டு இயல்பில்லை என்பது கருத்து. இப்படியெல்லாம் உலகத்தேவைகளை அனுபவித்து மனம் சுஞ்சல முறம்போது அதற்கெதிரான சாந்தியை யடைய மனம் அவாவுகிறது. அச்சாந்தியை எண்ணுவதற்கு மனதிலும் பெலம் இல்லை. உடலிலும் சக்தியில்லை.

ஏதோ உலகஓப்பாசாரத்திற்காகக் கோயிலுக்குச் செல்கிறார்கள். யாத்திரை போகிறார்கள். மனதில் சாந்தியைக்காணோம். மகான்களைத்தேடி ஓடுகிறார்கள். அங்கும் இதே நிலைபரம்பதான். இத்தருணத்திலேதான் பரமகம்சர் சொல்லுகிறார் "ஒருமுறை கட்ட மண்ணைக்கொண்டு இன்னொரு புதிய பாத்திரம் செய்யமுடியாது" பகவானிடத்திலும் என்ன வேண்டுகிறார்கள். முன்பு அனுபவித்த இன்பங்கள் பூர்த்தியடையவில்லையே அவற்றை எப்போ அனுபவிக்கப்போகிறோம் என ஏங்குகிறார்கள்.

இந்நிலைபரத்திலுள்ளார், ஒரு இளம் வயது வாலிபன், விவேகானந்தரது பிரசங்கத்தையே அன்றிப்பட்டினத்தார் துறவையோவைத்துப் படித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து விட்டால், தம்பி இந்த வயதிலே உட்கப்புத்தகங்களைக் கனவிலும் நினைக்காதே. அவையெல்லாம் படிப்பதற்குக் காலம் இருக்கிறது. காலாகாலத்தில் ஒரு கலியாணத்தைக் கட்டி 4, 10 பிள்ளைகுட்டிகளைப்பெற்று அதன்பின்பல்லவா இவற்றைப்படிக்கவேண்டுமென, உபதேசம் செய்கிறார்கள். வாலுறந்த நரி கடவுளைக்காட்டிய கதைதான் இவர்கள் விஷயத்திலே பொருத்தமாயுள்ளது.

இப்படி எல்லோரையும் குறைகூறிக்கொண்டு செல்லுகிறீரே "உனக்கு வேண்டுவது யாது? என வாசகர்கள் திருப்பிக்கேட்கிற

ர்கள். அன்பர்களை! மகான்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்த பின் அதையொட்டி இவன் தனது தேவையைக் கூறுகிறான்.

“புழுவாய்ப்பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமீவ்வையகத்தே”

என்கிறார் ஒரு அருட்பெரியார்.

யோகிசுத்தானந்தர் கூறுகிறார்—

“எனதென தென்ன விடராகு மென்றும்
அவனது வென்ன அருள்”

பெற்ற பிள்ளைக்கு மாத்திரமன்று பேரப்பிள்ளைக்கும் அப்பிள்ளைக்குப் பிறக்கப்போகும் பிள்ளைக்குமே சம்பாத்தியம் தேடிவைத்துச் செல்லும் உலகம் சுத்தானந்தரின் யோகசித்தியையா கவனிக்கப் போகின்றது.

வள்ளலார் ஒன்பது வயதிலே வேண்டுகின்றார்—

“ஒருமை யுடனினது திருமலரடியிணை நினைக்கின்ற
உத்தமர்தமுறவு வேண்டும்”

சுவாமி சுத்தானந்தர் ஐந்து வயதிலே—

“அம்மா பரதேவி தயாபரியே
சும்மா உலகின் சுமையாகவிரேன்
எம்மாத் திரமுன் பணியிங் குளதோ
அம்மாத்திரம் வைத்தடி சேர்த்தருள்வாய்”

உன் பணிசெய்ய உன்னடியில் வைத்துக் காப்பாய் என வேண்டுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகப்பெருமான்—

“வேண்டும் வேண்டு மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி எனை அருளால்
ஆண்டா யடியேன் இடர்களைந்த அமுதே அருமாமணி முத்தே
தூண்டாவிளக்கின்சுடரனையய்தொண்டனேற்கும்உண்டாங்கொல்
வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே”

வேண்டிய தொன்றும் இல்லை என்கிறார். இக்கருத்துப் பற்றிச் சாது முருகதாஸ் அவர்கள் ஓர்உத்தரில்—

“உனக்கு வேண்டுவது யாதென் பான்—
எனக்கு வேண்டாமை தாவென்பாய்”

என்கிறார்.

அதையே நீங்களும் திருப்பிக்கேட்டால்

இவனுக்கு வேண்டாமை வேண்டும்

என்று கூறி வணக்கம் கூறுகின்றான்.

நெஞ்சமே கேள்.

உன்பது முடுப்பது முறங்குவது மன்றி
உறங்கி விழியாத காலம்
ஒன்றுவருமென்றுணர்ந் தொருகணப் போதேனும்
ஊன்றி ஆராய்ந்த துண்டோ
பண்படும் பாலப்பராயங் கடந்தபின்
பதைபதைத் தென்னபேறு
பாரெலாம் வீரனென் றேறதினும் நீசெய்த
பாவங் கழிந்துபோமோ
கண்படும் போதுனது பெண்டிரும் பிள்ளையும்
கனதனம் யாவுமெங்கே
கனவென்ற வாழ்வுனது துணையென் றிருந்திலவு
காத்தகிளி போலாவதோ
புண்படு மனத்தையொரு போதேனு மடக்கியிப்
பொய்யுலகை நீமறந்து
பொன்னருட் சோதி வெள்ளத்திலே நீந்துவாய்
பூரண னந்தமுண்டோ.

“சுதந்திர ஜீவன்”

பிரார்த்தனையின் மகத் துவம்.

அன்பழகு.

மகாத்மகார்தியடிகள் கூறுவதாவது:—

நாம் மமது சகோதரர்களுக்குத் தொண்டாற்றப் பிறந்திருக்கிறோம். அதற்காகத் தக்கதருணத்தை நாடிக்கொண்டிருந்தாலல்லது அதைச் சரிவரச் செய்ய நம்மால் இயலாது. மனிதர்களது மனதில் சதா ஞானத்திற்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் பெரும் போர் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. எவனுக்குப் பகவத்தியானமாகிய பற்றுக்கோடில்லையோ அவன் அஞ்ஞானத்திற்கு இரையாவான். பிரார்த்தனையுடையவன் தான் சார்தியையடைவதுமன்றித் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் சார்தியையளிக்கிறான்.

எவனொருவன் பிரார்த்தனையற்ற மனத்துடன் உலக விஷயங்களில் பிரவேசிக்கிறானோ அவன், தனக்குத் துன்பத்தைத் தேடிக்கொள்வதுமல்லாமல், உலகத்தையும் துன்பத்துக்குள்ளாக்குகிறான். ஆகையால் தியானம் மனிதனது இறப்பிற்குப்பின் ஏற்படும் நிலைக்கு ஆதரவாயிருப்பதோடமையாது, இவ் உலகவாழ்வினும் இணையற்ற உதவி பயப்பதாகும். நாம் நமது தினசரி வாழ்க்கையில் அமைதியும், ஒழுங்கும், சார்தியும் அடையவேண்டுமாயின் தியானத்தையே பின்பற்றவேண்டும். இதைவிடச் சிறந்த ரெறி வேறெதுவுங் கிடையாது.

ஆகையால் வைகறையில், உங்கள் தினசரிக் தொழில்களை ஆரம்பிக்குமுன், இரவுவரை உங்களிடம் நிலைத்திருக்கும்படியான உயிர்ப்புள்ள ஒரு பிரார்த்தனையைச் செய்யுங்கள். இரவு படுக்கைக்குப் போகும்போதும் அமைதியை அடையும்பொருட்டுப் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டுப் படுங்கள்.

பின்வரும் பிரார்த்தனை பலருக்கும் பயன்தரத்தக்கது. அனைவரும் அனுதினமும் ஆண்டவனை வேண்டி அன்புடன் பிரார்த்தித்தற்கு அவசியமானது. சர்வசமய சமரசமாகவுள்ளது. பிரார்த்திப்போர்க்குப் பேரன்பைப் பெருக்குவது.

“பாதம் பணிவோமடி”

“என்னிக்கவி”

1. ‘அன்னை’ யென்றதுமே....அன்னம்மா அன்பு பிறக்குதடி. கன்னி உள்ளத்திலே....அவளருள் சீதம் சுரக்குதடி.
2. ‘சக்தி’ யென்றதுமே....சகியே சார்தம் உதிக்குதடி. பக்திப் பெருக்கதினால்....உள்ளமும் பரவச மாகுதடி.
3. தாயின் தன்மையினால்....தோழி தவமும் பலிக்குமடி. சேயின் சோர்வினையே....அன்னை சார்தம் தவிர்க்குமடி.
4. அன்னைையை நினைந்திடுவோம்....அவள் ஆனந்த தாண்டவத்தில் உன்னைச் சற்றி நிற்கும்....உலகமும் உய்வுதி காணுமடி.
5. சக்தியின் தரிசனமே....சகியே சக்தியொளியாமடி. பக்திவழி சென்றே....அன்னை பாதம் பணிவோமடி.

(முன்பக்கக் தொடர்ச்சி)

சர்வசீவதயாபரமுர்த்தி! சர்வசீவர்களிடத்தும் தமிழே னுக்குப் பேரன்புண்டாகவும், அவை துன்பம், நோய், பேராசை, தரித்திரம், நிர்ப்பந்தம் ஆகியவற்றினின்று நீங்கி நன்மை பெறவும், தமிழேன் பகை, பொறாமை யாதியாம் தூர்க்குணங்களை விடுத்து அடக்கம், பொறை, வாய்மையாதியாம் நற்குணங்களை மேற்கொண்டொழுகவும், தேவானி தேவனாகிய பரம்பொருளே! உமது திருவருளைத் தமிழேன் ஒருபொழுதும் மறவாத அக்தியந்த பக்தியுடையவனாயிருக்கவும்; என்னுயிர்போல மன்னுயிரை மதித்து எவ்வுயிரிடத்தும் அன்பு, பணிகளையாற்றவும், அகில லோகத்திலும் அன்புப் பணிகள் அபிவிருக்தியாகி அன்பு நெறி தழைத்தோங்கவும் அநுக்கிரகஞ்செய்வீராக!

வெள்ளியெழுச்சி!

சந்தரம்

உலக மகாயுத்தம் ஓய்ந்தும், எங்கும் புரட்சிகளும் போலிக் கொள்கைகளும் நிறைந்து உலகம் அல்லோலகல்லோலப்படுகிறது. உலகமுழுவதும் இலெளகீகத்திலேயே மூழ்கிக்கிடக்கிறது. இலெளகீக உயர்ச்சிக்குரிய இலட்சியங்களிலேயே உறுதியாக நிற்கிறது. ஆத்மீகத்தை அறவே மறந்துவிட்டது.

புரட்சிகள் நிறைந்த இவ் அணுசகாப்தத்திலே நமது சக்சமயம்—சமயநெறி—பரிபாலிப்பின்றி நாளுக்குநாள் விருத்திகுன்றி வருகின்றது. சமயநெறிகளைப் பரப்புதற்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலயங்களைல்லாம் உலக விவகாரங்களிற் சிக்குண்டு தத்திமது இலட்சியங்களில் தவறுண்டு நிற்கின்றன. இப்படியே இன்னும் சிலகாலம் செல்லுமாயின் நமது சமயநெறி தப்பாது குன்றும்.

சமயநெறி குன்றிய இக்கொடிய இருட்காலத்திலும் ஆங்காங்கு ஒளிக்குரிய சில அறிஞர்கள் தோன்றாமலில்லை. அவற்றுள் ஒன்றுநமது அரியகவனத்திற்குரிய 'ஆத்ம ஜோதி' மாதவெளியீடாகும். இது புதியதொரு 'வெள்ளி யெழுச்சி' போன்றது. 'ஆத்ம ஜோதி' யானது, ஆத்மாவாகிய ஜோதி (விளங்குவது) என்றும், ஆத்மாவுக்கு ஜோதி (தருவது) என்றும், ஆத்மாவுடைய ஜோதி (விளக்குவது) என்றும் அனேக கருத்துக்களைக் கொண்டதாயிருக்கின்றது.

உலகம் பல்வேறு துறைகளில் உழைப்பதற்குச் சாதகமாக எத்தனையோ சாதனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆயின், ஆத்மீகத்துறைகளில் ஈடுபட்டு உழைப்பதற்கு மிகச்சில சாதனங்களே வாய்த்திருக்கின்றன. ஆதலால் ஆத்மீகத் துறையில் உழைக்க முனைத்திருக்கும் 'ஆத்ம ஜோதி' நம்மனைவராலும் வரவேற்கத்தக்க தொன்றாகும். இவ் அரிய சஞ்சிகையை வெளியிடமுன்வந்த அன்பர்களுக்கு எம்மனோரது ஆதரவும் நன்றியும் என்றும் உரியனவர்களும். அதற்கு விஷயதானம் புரியும் யோசி சக்தானந்தர், சாது முருகதாஸ்போன்ற பெரியர்களுக்கு எமது பணிவான வணக்கங்கள் உரித்தாகுக.

ஸ்ரீ ரமண தேசிகன் றுணை.

விருத்தம்.

கருணைமணங் கந்திக்கும் கமலத்தே யினிக்கும்
கதிக்குவழி காட்டிவிடும் வேதமணம் நாரும்,

பொருணிறைந்த சிவயோக மணம்வீசும் ஞானம்
பொங்கிவரும் வேதாந்த மணங்கமழும் பொல்லா

மருணீக்கும் மாமலராம் மோனமணம் மணக்கும்
மதிபெருகும் சித்தாந்த மணம் பரிமளிக்கும்,

அருணைவாழ் ரமணகுரு ஆனந்தமருளும்
அவதீர அண்ணலடி அருமலரி னிடத்தே.

—பின்னலூர் துரியானந்தர்

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

'முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னான் முடியு' என மணிவாசக முனிவர் மொழிந்தபடி, 'ஆத்ம ஜோதி' அன்பர்களது அரிய முயற்சி போதிய பொருளின்றிப் பெரும் பயன் விளையாதன்றே! ஆகவே அனைவரும் அவசியம் முன்வந்து 'ஆத்மஜோதி' யின் ஆண்டுச் சந்தாதாரர்களாகவோ, ஆயுட்சந்தாதாரர்களாகவோ ஆகி ஆந்துணைபுரியவேண்டும். அதன் வரவை ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கவேண்டும். 'ஆத்ம ஜோதி' மாதவெளியீடு பகஷ்வெளியீடாகவும், பகஷ்வெளியீடு வரவெளியீடாகவும் வருதற்கு ஆவனசெய்து அதனைப் பரிபாலிக்கவேண்டும். 'ஆனந்த விகடன்', 'கல்கி' ஆகியாரம் விஷயநந்தம் தரும் சஞ்சிகைகளை எத்துணை ஆர்வத்தோடு வரவேற்கின்றோமோ, அத்துணை ஆர்வத்தோடாயினும் 'ஆத்ம ஜோதி'யை வரவேற்று ஆத்மாநந்தம் அடைவோமாக! அதனால் உயிர்க்கு உறுதிபெற்று உய்வோமாக!

சாந்தம்-சிவம்.

செய்தித்திரட்டு.

வாரவழிபாடு

முன்னர் குறிப்பிட்ட இடங்களிலெல்லாம் வழிபாட்டுக் கூட்டங்கள் ஆர்வத்துடன் நடைபெறுகின்றன.

காரைநகர். சண்டிருப்பாய் ஆகிய இரு இடங்களிலும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை ஆரம்பமாகி நடைபெறுவது கேட்டு மகிழ்வடைகிறோம்.

ஸ்ரீரமண ஜெயந்தி

19-12-48 வெள்ளவத்தை சத்சங்க ஆதரவில் காலை 8 மணி தொடக்கம் பகல் 1-30 மணி வரைக்கும் அற்புதமாய் நடந்தேறியது. அப்போது திரு. V. F. குணரத்தின அவர்கள் பகவானின் உபதேசங்குறித்து மிகவும் உருக்கமாய்ப் பேசினார். அதன்பின் மகேஸ்வரபூஜை நடைபெற்றது.

25-12-48 வதுளையில் சைவபரிபாலன சபையின் ஆதரவில் சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் நடைபெற்றது.

26-12-48 துவரெலியாவில் மாரியம்மன் கோயில் தீர்வாகிகள் ஆதரவில் ஹோலி ரிற்றிற் கல்லூரி மண்டபத்தில் மிகவும் அமைதியான முறையில் நடந்தேறியது. துவரெலியாவில் இதற்குமுன் இதுபோன்ற புனிதவிழா நடக்கவில்லை யெனப் பலரும் பாராட்டினர்.

ஸ்ரீ சாரதாமணிதேவியார் ஜெயந்தி விழா

22-12-48 வெள்ளவத்தை ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ணசங்க மண்டபத்திலும்
27-12-48 நாவல்பிட்டி கதிரேசன் கல்லூரி மண்டபத்திலும்
அடக்கமாகவும் புனிதமாகவும் இவ்விழா கொண்டாடப்பட்டது.

திருக்கேதீஸ்வரத்தில் பாலாவித் தீர்த்தத் திறப்புப் புனிதவிழா வைபவம் 28-1-49 வெள்ளிக்கிழமை நடைபெறத் திருவருள் பாலித்திருக்கிறது. அன்பர்கள் ஒன்றுகூடி அருள்பெறவேண்டுகின்றோம்.

ஆத்மஜோதியின் ஜீவியசந்தா ஆதரவாளர்கள்.

- 25 திரு. A. கதிரேசன் றம்புக்கிட்டி, நாவல்பிட்டி. [வட்டவளை.
- 26 திரு. P. M. முனிகாமி கெட்கங்காணி கடவளை எஸ்ரேற்,
- 27 திரு. K. இராசலிங்கம் M. P. நாவல்பிட்டி. [ணாகம்.
- 28 திரு. ச. பொன்னுத்துரை சைவப்புலவர் ஏழாலை தெற்குசுண்
- 29 திரு. P. முத்துலிங்கசுவாமி புகையிரதப்பகுதி கொழும்பு.
- 30 திரு T பொன்னம்பலம் ஓவசியர், துவரெலியா. [வட்டவளை.
- 31 திரு. A. V சின்னையா கெட்கங்காணி, கரோலினா எஸ்ரேற்
- 32 திரு. ச. அருமைநாயகம் ஓடிற் ஓவ்வீஸ் கொழும்பு.
- 33 திரு. N R மயில்வாகனம் இலங்கை வங்கி மட்டக்களப்பு.

விஷயதானஞ் செய்வோர்க்கு ஓர் விண்ணப்பம்.

இதுவரையில் வெளிவந்த 'ஆத்ம ஜோதி' யின் இருசுடர்கரிவிநந்து அதின் லட்சியமும் அதில் வெளியாகும் கட்டுரைகளின் எளிய நடையும் தெளிவான கருத்துக்களும் எல்லோர்க்கும் விளங்கியிருக்குமென நம்புகிறோம்.

சமயசாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் தத்துவங்களின் விளக்கமும் எமது நோக்கமல்ல. சாஸ்திரங்கள், தத்துவங்கள் குறித்த தூல்கருத்துக்கூறல்களில் ஆசையால் இவற்றை வாழ்க்கைமூலம் தெளிவாக்கும் பெரிபார்களின் அருள்வாக்குகளே கூடிய இடம் பெறும். விஷயதானஞ்செய்யவிரும்பும் அன்பர்கள் தயவுசெய்து இதைக்கருத்தில்லவத்து, காலதேவி வேண்டுகிறதும் முறையில் கொண்டாற்றியுள்ளவருவார்களாக. —ஆசிரியர்.

அன்பர்களுக்கு

ஆத்மஜோதி ஆதரவாளர் யாவருக்கும் எமது புதுவருடவாழ்த்து உரித்தாகுக சோதியின் 2-ம் சுடரைப்பார்த்த சில அன்பர்கள் தமக்கு 1-ம் சுடர் அனுப்பிவைக்கவில்லையே என்று கோபமாகக் கடிதம் எழுதிபுள்ளார்கள். ஆசையுள்ளோர் தங்களுக்கு சிறித அன்பர்களிடம் இரவலாகப்பெற்று வாசித்துக்கொள்வார்களாக. நாங்கள் செய்த பிழைக்கு உங்களோடு சேர்ந்து மன்னிக்கப்படுவதே தவிர வேறுசெய்வதற்கொன்றும் இல்லை.

சோதியின் சந்தாதாரர்கள் யாருக்காவது மாசுந்தோறும் பிரதிகள் ஆங்கிலத்தேதி 25-க்குமுன் கிடைக்காவிடில் உடனே உரிய விவரங்களை எழுதுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

விவரம் மாறுதல்செய்வோர் ஆங்கிலத்தேதி 10-க்கு முன் அறியத்தந்தாற்றினர் அந்தமாசு சுடர் அவர் கையில் கிடைக்கும். இல்லாவிடில் பழைய விவரங்களை அனுப்பப்படும்.

யோகி பூதி சுத்தானந்த பாரதியார்

இயற்றியது.

1. எவ்வர் பெருமான்

3-0

சிலத்திரு ஆறுமுதலாவர் வரலாறு, எந்த உள்ளத்தையும் வீறபடுத்தும் சத்தி வாய்ந்தது. நாவலர், 'நயிழ், சைவம்' என்றே உயிர்தொர் இப்பெரியார் வரலாறும் திரு மொழிகளும், அருட்பணித் திறனும் உந் தாவலர் நன்கு விளங்கும்.

2. யோக சித்தி (சரஸ்வதி உரையும்)

3-0

ஆசிரியர்-கல்வி, சுகாதாரம், அரசியல், சமுதாய சீர்திருத்தம், கிராம சேவை, பத்திரிகை, காவியம், யோகம் முதலிய பல துறைகளில் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவங்களெல்லாம் இந்தாவில் அடங்கியுள்ளன.

3. பாரதி சக்தி மகா காவியம் (ஐந்துகாண்டங்களும்) 15-0

இந்தால் உலகப்பெரியார் வரலாறுகள் எல்லாச்சமய-சன்மார்த்த யோகமார்த்தங்களின் சாதினை முறைகள் சுத்தயோக சித்தி சகியங்கள்: கலை, பொருளாதாரம், சமயம், அரசியல், தொழில், முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் மனிதன் பூணம் பெற்று அதிமனிகளை வாழும் வழிகள் அடங்கிய புதிய காவியச் சேலை 1000 பக்கங்கள்.

புனயுக நிலையம், -புதுச்சேரி.

இப் புத்தகங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள விலைக்கே யாழ்ப்பாணம் விவேகானந்தர் அச்சுக்கூடத்திலும் பெறலாம்.

குங்குமம்

படிக்கப் படிக்க இலிக்கும் என்றும் புதுபயபுடலிருக்கும் விஷயங்கள்!

கண்களுக்கும் காட்சி! மூளைக்கு விருந்து!!

1 வருட சந்தா ரூ. 6 2 வருடங்களுக்கு ரூ. 11

ஆயுட் சந்தா ரூ. 100

'குங்குமம்' காரியாலயம்

'முரளி,' பச்சையப்பன் ஹாஸ்டல் ரோட்,

சேத்துப்பட்டு, மதராஸ் 10